

Кожного разу із року в рік діти пишуть тобі листа. І ти завжди, не зважаючи на холодну погоду, даруєш дітям гарні подарунки. Прошу у тебе прощення за те, що не завжди слухала батьків; за те, що осуджувала інших людей, не завжди спершу подивившись на себе. Прошу, щоб люди в Україні раділи, і діти посміхалися завжди.

Молю тебе, допоможи не піддаватися на спокуси, жити, широко віруючи у тебе та Бога.

Також прошу тебе, щоб ти дав мені бажання до навчання, до танців, допоможи мені зробити правильний вибір у житті.

*Лариса, 5-Б клас*

Святий Миколаю! Я бажаю, щоб ти дарував щастя те, яке даруєш. Ще ти даруєш надію. Ця надія дає дітям любов. Бажаю, щоб ти дарував те, що їм дуже треба. Мені нічого не треба. Лише знати, що ти є. Я дуже хочу лиш одного, щоб у дітей на обличчях бачити усмішку. Може, я написав мало, але від душі.

*Сашко, 5-Б клас*

Добрий вечір, Святий Миколаю! Я б хотів попросити тебе подякувати Господу Богу нашому за те, що я зростаю здоровим в люблячій родині. А діткам, в яких немає батьків, подаруй, Отче Миколаю, гарну плюшеву іграшку, щоб їм було не так самотньо засинати вночі. Звичайно, як і всі діти, я дуже люблю фрукти і солодощі, тому сподіваюсь їх знайти вранці після твого візиту до нас.

Святий Миколаю, прошу тебе – нехай всі діти на Землі не знають горя, біди та хвороб. З нетерпінням чекаю на тебе!

*Дмитро, 5-В клас*

Я кожного року чекаю цього свята, щоб не просити солодощів, іграшок, а помолитися за мою сім'ю. Так сталося, що в мене вмер тато. Я його дуже сильно люблю. Я прошу у тебе, Святий Миколаю, та у Бога, щоб ви мені допомогли змиритися з цим. Будь ласка, помолись за мого тата, відпусти його в рай, я дуже тебе прошу. Щоб мій тато і в раю був здоровий і щасливий.

Будь ласка, і ще дай здоров'я моїй племінниці, щоб вона, коли виросте, була здорова, дай здоров'я моєму старшому братику, щоб він теж був здоровим. Дай здоров'я і щастя усій моїй сім'ї. Я дуже хочу, щоб ти прочитав цього листа і послухав мене.

Будь ласка, дай здоров'я усім на рідній землі.

*Настя, 5-А клас*

Святий Миколай, я чула, що, мабуть, ти живеш на небі, а ще я знаю, що ти дуже добрий та допомагаєш усім дітям світу. У деяких з них нема ні мами, ні тата, є проблеми із здоров'ям. Я б хотіла, щоб ти їм приніс всі подарунки, що мали янголи принести мені. Зроби так, я буду дуже вдячна тобі.

Я хочу, щоб ці діти стали щасливими на ці зимові свята. А мені подарунки куплять батьки.

*Аня, 5-Б клас*

Щирий Святий Миколай! Я звертаюся до тебе вже не вперше! Але я вже не буду просити в тебе іграшок та цукерок. За рік я вже виросла і знаю, що найголовніше у житті!

По-перше, я б хотіла попросити у тебе, щоб у нашій країні та, взагалі, в усьому світі не було ніколи війни. Війна – це завжди погано. Коли війна – гине багато людей. Батько покидає свою сім'ю, але це варто того, щоб захистити свою Батьківщину. Скільки сліз тече із очей дитя або матері, коли її чоловік йде на війну і покидає свою сім'ю, а ще страшніше, коли він не повертається. Моя бабуся народилася під час війни, а мій прадідусь служив там. Він розповідав, як тяжко жилося у війну, у домівках завжди був холод і голод. Коли він розповідав, він завжди плакав, тому я ніколи не запитувала його про війну.

Друге побажання моє – щоб моя родина була завжди щаслива і здорова. Мені так здається, що головне – це здорова родина. Якщо родина буде дружна, весела і мужня, то війни не буде. Бо війна починається з того, що хтось щось не поділив або не зробив щось.

Третє моє побажання, щоб всі діти-сироти або діти, які потребують допомоги, знайшли собі сім'ю. Це ж так добре, коли ти вертаєшся зі школи, а тебе зустрічає матуся або татусь!

Це ж так добре, коли ти сумуєш, а до тебе підходить мати і цілує тебе у щічку, і тобі стає вже краще, бо ти відчуваєш, що про тебе хтось піклується або любить тебе! Це ж так добре, коли ти щось не зробив, а любляча мама не кричить і не б'є, а ласкаво боронить тебе. І ти не плачеш, а у відповідь ласкаво дивишся їй в очі. Допоможи їм!

Четверте моє побажання, щоб усі безхатні тварини знайшли собі домівку. Коли я бачу безхатню кішку, собаку або будь-яку тварину, я хочу її зібрати додому. Вони такі безпорадні, що їх хочеться пригріти, дати корм.

Святий Миколаю! Я буду дуже вдячна, якщо ти подивишся мій лист до тебе. Я вважаю, ти виконаєш мої побажання.

*Аліна, 5-А клас*

## «Что? Где? Когда?»



Вопросы, которые мы задаем с детства: мама – что это? Где находится самая высокая гора в мире? Когда я вырасту?

Действительно, эти вопросы всегда задаются и взрослыми и детьми.

У нас в школе во время недели русского языка и зарубежной литературы Нина Петровна играла с нами в «Что? Где? Когда?» Нам были представлены очень интересные вопросы: значение слов «луна – месяц», как можно визуально изобразить слово «секонд-хенд». Нина Петровна выступала от имени телезрителей, а наша команда за игровым столом в течении одной минуты готовила ответы на каверзные вопросы учителя. Было очень интересно и познавательно. Игра закончилась нашей победой. Нина Петровна подготовила нам награду – книгу, посвященную истории нашего родного города. Огромное спасибо, Нина Петровна!

*Мисержи Елизавета, 8-Б класс*

## В гостях у физиков



Недавно наш класс ездил на физический факультет Одесского

национального университета им. И. И. Мечникова. Нас туда пригласили на День открытых дверей. Эта экскурсия для нас была очень полезной, ведь мы начали изучать физику.

Когда мы туда приехали, нам провели мини-экскурсию по зданию. Нам показали много интересных мест, но больше всего нам понравился бывший танцевальный зал, в котором когда-то танцевал сам Александр Сергеевич Пушкин. После нас повели в Большую физическую аудиторию.

В 12 часов ректор начал свою речь. Он рассказал много интересного об университете. После речи ректора начали показывать физические опыты. Их было много, но больше всего нам запомнился опыт со статическим электричеством.

Мы узнали для себя много нового и интересного и остались очень довольны.

*Милеева Анастасия, 7-Б класс*

## К 70-летию юбилею школы

## Они учились в нашей школе

17 августа 2013 года нашу дорогую школу посетил выпускник 1951 года Сергей Кривцун со своей дочерью, зятем и двумя внуками. Ему было важно познакомить своих внуков с местом, где он мужал, воспитывался и обрел друзей на всю жизнь. С гордостью и любовью показывал он своим родным школу, двор, свой класс и вспоминал о школьных товарищах.

**Сергей Макарович** – один из старейших и любимейших выпускников. В январе грядущего 2016 года ему должно исполниться 85 лет.

Окончил Одесский государственный институт иностранных языков. Декан факультета общественных профессий в педагогическом университете г. Бельцы (Молдавия), Лауреат Всесоюзного художественного творчества трудящихся.

Отлично сыграл роль Простаковой в пьесе Фонвизина «Недоросль», которая вышла на областной смотр, где жюри не могло поверить, что эту роль исполнил ученик, а не взрослая женщина.

После института поехал в Тернопольское село под названием Белобожница, где женился и где родились 2 дочери. Сейчас у Сергея Макаровича уже 2 внука и 2 внучки.

В одном из интервью на вопрос журналиста «Что помогло не растерять дружбу школьных лет?» Сергей ответил: «Мы пережили вместе сиротство, война нас сделала рано взрослыми. А если учесть, что наш класс, 6-й, был самым старым, то мы чувствовали ответственность за всех, кто младше. Мы были командирами для них».

Сергей Макарович приезжает в интернат на все его юбилеи. Надеемся увидеть его и на 70-летнем юбилее 24 сентября 2016 года!

Сергей Макарович, в нашей общей школе вы всегда желанный гость!

*Иванов Александр, 10-А класс*

### Конкурс театрального жанра

В нашей школе каждую осень проводится конкурс театрального жанра - это одна из многочисленных великолепных традиций школы. Каждый год все классы преподносят на рассмотрение взрослого и детского зрителя школы что-то новое. Учащиеся пробуют себя в разных амплуа на сцене. Так за этот период можно увидеть на сцене драму, комедию, пародию и мюзикл. От этого великолепия аж душа поет.

В этом году мы выступали с народной притчей «Дом моего сердца». Это притча про то, что каждый, каким бы он ни был, не должен забывать, откуда он и где его настоящий дом, уметь сохранять доброту и любовь, веру и щедрость, благородство и силу в жизни.

В нашем спектакле к хозяйке дома – Радости - по очереди приходят злые качества, такие как Зависть, Злость, Равнодушие, Ненависть, Страх и Испуг. Но, несмотря на это, хозяйка смогла побороть в себе эти качества и вернуть свой прежний характер при помощи советов Странствующего путника.

Все ребята очень нервничали, особенно за кулисами в самый разгар выступления. Мальчики пытались успокоить девочек. Не смотря на все эти переживания, мы всё-таки смогли выступить, как нам сказали на «УРА». Мы напомнили всем сидящим в зале, что такое любовь и доброта, память о своём родном доме.

Я думаю, что у всех людей, кто сидел в актовом зале, на тот момент заново построился в душе дом своего сердца.

*Калмык Костя, 7-Б класс*

### Підготовка 8-Б до виступу 4 грудня 2015 року

Ми, насправді, с друзями плідно попрацювали, і наші глядачі це помітили. За час підготовки до спектаклю ми й ображалися, й раділи, й дратувалися через чергові невдачі.

В першу чергу я хочу висловити подяку нашому режисеру-постановнику класному керівнику Марії Прокопівні. Завдяки ідеї тьоті Діани, матусі Кирила Войтенка, та Марії Прокопівні, 8-Б розпочав наполегливу репетиторську роботу за цим сценарієм. Щотижня ми вчили рухи танців, слова, рухи при промовлянні своїх реплік. Ми щиро вдячні за те, що гості нашого невеличкого шкільного театру поринули в світ минулого....

Та страшна війна погубила сотні й тисячі людей.

Дівчата, які сиділи в залі, сказали, що не можна було стримати сліз. Марія Прокопівна після урочистого виступу привітала нас. Емоційна гра дуже вплинула на сприйняття глядачем подій на сцені.

Окрема вдячність класу висловлюється нашим чарівним ведучим Сашці Соколовій та Лізочці Місержі. Молодці ці дівчата – так тримати!

Також дякуємо Рудніку Юрі та Міняйло Дані. Вони зробили всю технічну роботу: презентацію на екрані, звуковий супровід. Постарався АБСОЛЮТНО кожен з нас. Діти, які не приймали участі у цьому дійстві, дивлячись збоку на це все діло, вказували на недоліки, і ми швидко виправляли свої помилки.

*Орбець Наталка, 8-Б клас*

### «Солоне дитинство»

Мы все в классе настолько прониклись судьбой воспитанников детдома, что смогли заинтересовать наших зрителей. Зал слушал на одном дыхании, аплодировал стоя. Спасибо Богу, что мы всего лишь проникновенно сыграли роли, а не разделили участь! СПАСИБО РОДИТЕЛЯМ, что они есть в нашей жизни! Не обижайтесь на них, если что-то не так. Желаю всем, чтобы это счастье длилось очень долго. Любите и цените свою семью.

Выражаю огромную благодарность от класса Топал Екатерине Ивановне!

*Шустов Денис, 9-Б клас*

### Театральный фестиваль

В нашей школе в течение этого месяца проходит театральный фестиваль. Спектакли каждого класса по-своему интересны, но стиль их постановки настолько разнообразен, что очень сложно отдать предпочтение кому-то одному.

В этом году наш класс ставил спектакль "Кайдашева сім'я". Наши ребята очень старались, и им здорово удалось войти в роли своих героев. Спектакль прошёл на "ура".

Я был в восторге от спектакля "Алые паруса" в постановке 10-Б класса. Постановка была необычной и очень запоминающейся. Каждого зрителя в актовом зале встречал маленький красный кораблик с надписью: "Ваши мечты обязательно сбудутся", и в конце спектакля, когда все зрители находились в сильнейшем восторге от этого замечательного представления, на сцену опустился алый парус, который произвёл неповторимые впечатления на публику.

Невозможно не рассказать о спектакле нашего любимого и неповторимого педагога и режиссера - Нины Петровны: "Моя прекрасная леди" по мотивам произведения Бернарда Шоу «Пигмалион». Когда мы смотрели этот спектакль, было такое ощущение, что мы находимся в настоящем театре, где играют профессиональные актёры, настолько талантливо он был поставлен и преподнесён публике. Зал долго аплодировал стоя. У многих на глазах блестели слёзы восторга. **Я от лица всех зрителей и состава редколлегии хочу поблагодарить всех актеров и особенно учителей, которые подготовили такие замечательные постановки и доставили нам всем море удовольствия. Желаем всем актёрам дальнейших успехов и творческих достижений.**

*Серебряков Андрей, 9-А класс*





¡Hola! ¡Bienvenidos al español! Para todos los aficionados a la lengua española proponemos un bloque de artículos escritos por los alumnos de los octavos grados. Es que en noviembre tuvieron el tema “Los medios de la comunicación” que incluyó la escritura del artículo según tres temas: “Los problemas juveniles”, “La música”, “La prensa de Ucrania”. Todos los alumnos escribieron sus



artículos que fueron muy originales e interesantes, llenos de nuevas ideas y propios puntos de vista. Os presento los mejores artículos y supongo que en futuro sea la buena tradición de expresar su opinión en español publicándolo en nuestro periódico escolar “Radar”.

**Galyna Vasýlivna Lariónova**, la profesora del español

#### LA MÚSICA EN NUESTRA VIDA.

Para mejorar nuestra vida tenemos que escuchar la música. La música es muy hermosa. Es escrita en todos los idiomas. Existe en cualquier persona de la tierra. De todos modos no se puede vivir sin música. Llena tu vida con colores brillantes. Cuando uno tiene el mal humor, puede aumentarlo con la música tranquila y alegre. Siempre se puede encontrar la música en Internet o en un auto, como lo hacen muchas personas.

Los científicos dicen que se puede determinar el carácter de una persona al saber qué tipo de música le gusta.

En estos días hay música relajante, que usamos en la medicina. Para la medicina es más útil la música clásica de compositores famosos como Bach, Beethoven, Mozart y Vivaldi.

¡La música existe en todas las partes! Hay en la televisión, en la radio, en todas las películas. ¿Se puede imaginar cualquier película sin música? Por supuesto que no. ¿Y la televisión sin sonido, y un

ballet sin música y la ópera sin música? Nuestra vida sería aburrida sin música. *Daria Rúdneva 8-A*



#### LA MÚSICA.

Podemos decir que todo el mundo le encanta la música. Cada uno tiene la música favorita, la canción favorita, el artista o grupo favorito. Hay muchos estilos de música como la música clásica, rock, blues, la música orquestal, pop, etc. Muchas personas escuchan lo que les gusta. También existen muchos instrumentos musicales: la guitarra, el violín, el tambor, la flauta etc. Hoy día la guitarra es muy popular entre los adolescentes.

En la música hay algo especial para cada persona – a uno le anima, a otro le ayuda a recordar los momentos divertidos de su vida, a los demás les gusta sólo escucharla.

Cuando va a un viaje no hay nada mejor que ir, escuchar la música y admirar la naturaleza por la ventana.



**Katya Dímová 8-B**

#### LOS PROBLEMAS JUVENILES.

“Todo esto sería divertido si no fuera tan triste...” Se puede aplicar perfectamente esta frase a la juventud de hoy.

El alcoholismo es un problema no sólo de los adolescentes, sino de muchas generaciones. Hoy día, beber bebidas alcohólicas se inició una serie de malos hábitos, en general, una manera de relajarse. Es uno de los principales problemas de los jóvenes así como la aparición de la dependencia del alcohol. Los niños comienzan a usar el alcohol de una edad joven.

El otro problema de los jóvenes no menos grave es el consumo de estupefacientes. Ser adicto es fácil, una vez probado es casi imposible volver a la vida normal.

El tercer problema mundial de la juventud es la crueldad. Fue aceptado en el mundo de hoy. Si antes sólo se ríen de este problema, ahora nos enteramos de que los adolescentes pueden convertirse en los asesinos. Y esto es ya no sólo un problema de los jóvenes, sino el problema mundial.

Por supuesto estos no son todos los problemas de la juventud. Es su masa. Y la forma de lidiar con ellos es elegir el camino correcto en la vida.

**Sofía Afanásieva 8-C**



Мы все ждем каникул. Потому что выпадает снег и наступают праздники: Новый Год, Рождество. Все мы празднуем их в кругу семьи. Кто-то уезжает, но тоже с семьей.

В эти замечательные праздники мы все верим в чудо. Дети ждут, как правило, Деда Мороза и пишут ему письмо. Ведь никому не хочется остаться без подарка на Новый Год! Более взрослые ребята уже из этого выросли. И они либо на вечеринках, либо бегают во дворе и кидают друг в друга снежки.

Но некоторым все это не суждено. Ведь у них нет никого... Поэтому в нашей школе проводят сбор игрушек и сладостей для этих детей. Потому что никто не должен остаться без новогоднего чуда!

С наступающим вас Новым Годом и Рождеством! Спешите сделать доброе дело, не оставайтесь равнодушными!

*Лазаренко Даша, 6-А класс*

**В ходе общешкольной акции «Подари ребенку сказку» для детей Мольницкого детского дома было собрано 20 коробок с подарками и 9110 гривен, 3000 из которых – вклад газеты «Радар» за выпуски № 1-4.**

**Благодарим всех, кто откликнулся!**

Сніги упали свіжі,  
Прослався, білий шлях, -  
Візьму я швидкі лижі,  
Полину, наче птах.  
Засніжена дорога  
Зникає десь у млі –

- Как Ваня в школу шел**
- О – нет! О-нет! – разнесся крик по квартире.
  - Я опаздываю! Опаздываю, - кричал Ваня. Он быстро встал с кровати и полетел в ванную.
  - Где мои штаны, где рубашка? – кричал он.
  - Нашел! Быстрее на кухню.
  - Там, на кухне, он сел за стол и начал ждать, ждать, как всегда, что мама принесет ему еду, но мамы на кухне не было. А Ваня это только заметил.
  - А-ооо. Кто мне еду принесет? Что, самому?
  - Он подбежал к плите, а там в кастрюле стояла каша....
  - Опять кашу? О – эх...

### Різдво Христове

Ось і наступила довгоочікувана зима... Чому довгоочікувана? Бо зима веде за собою купу веселих свят, які так люблять діти та й дорослі теж.

Одно з них є Різдво.

Розпочинається Різдво 6 січня – Святим Вечором. Головною ознакою Святвечора є перша зірка, яка з'являється на небі. І тоді атмосфера набуває особливого різдвяного духу й люди сідають до святкового столу.

Головною стравою цього Вечора є, звичайно, кутя, це перша страва, з якої і починається святкування Різдва, а потім всі інші 11 страв, які готує кожна господиня до столу для своїх рідних.

Саме на Святвечір починають християни прославляти новонародженого Ісуса – колядками. Діти бігають з колядою попід вікна ще до вечері. А рано-вранці 7 січня люди цілими родинами йдуть в храм на святкове богослужіння і вітають один одного привітаннями: «Христос рождається!» і відповідають: «Славимо його!» Повсюди лунає колядка:

«Нова радість стала,  
Яка не бувала.  
Над вертепом зірка ясна  
Світлом засіяла.  
Де Христос родився,  
З Діви воплотився,  
Як чоловік пеленами  
У Бога вповився.

Діти з особливою цікавістю розглядають вертепи, які наглядно відображають події того часу. У фігурах – Ісус, Пречиста Діва Марія з Йосифом, Царі з дарами, пастушки і тварини, які були свідками народження Спасителя.

А ще колядники ходять колядувати із різдвяною зіркою, розігруючи сценки Різдва в костюмах.

В цьому році я бажаю всім українцям веселого Різдва, адже Різдво – це чарівне свято, яке приносить в дім радість і щастя.

Христос рождається!

Славимо його!

*Орбець Ольга, 6-А клас*

\* \* \*

Коли б летіти змога  
На голубі шпилі.  
В далеку Верховину,  
Що мріє у ві сні,  
У тиху полонину,  
У гори і ліси!

*Галушкін Артем, 4-Б клас*

**Хороших Вам каникул, Нового года и Рождества!**

*Присяжнюк Николь, 4-В класс*



### История, которую мы теряем

Украина - удивительная страна! У нас столько известных и красивых мест. Мы восхищаемся древним Киевом, его архитектурой, золотыми куполами храмов, ездим в Западную Украину и каждый раз убеждаемся, что у нас очень красивая страна. Но порой мы не задумываемся, что вокруг нас очень много интересных исторических мест. Всего каких-то полтора часа от рынка "Привоз", и мы попадаем на бывшую усадьбу дворян Курисов в селе Петровка Коминтерновского района Одесской области. Замок пережил разные вехи своей истории - сначала он был разграблен, потом замок горел. Но, несмотря на все это, замок Курисов сохраняет красоту и уникальность. В конце XIX века дворец представлял собой огромное здание с двухмаршевыми парадными лестницами, большой аркой и красивыми башенками.

Хочется рассказать историю замка Курисов.

Основал поместье Иван Курис (1762-1836), полковник и личный адъютант А.В. Суворова, потомственный дворянин, сыскавший славу в русско-турецкой войне конца XVII века. Согласно легенде, после его героических подвигов во время Измаильского сражения, Екатерина II даровала Ивану Курису столько верст отвоєванных у турков территорию, сколько он объедет на коне от восхода солнца до заката. Таким образом, Иван Курис получил достаточно много земель, на которых он и построил свое поместье. Первую православную церковь, которая была заложена на бывших турецких землях, назвали «Покровской» и свое имение Иван Курис также назвал Покровским.

Печальной была история замка в XX веке. С приходом большевиков, в 1917 году, усадьба Курисов подверглась разграблению. За долгие годы советской власти в замке размещалась сельскохозяйственная



школа. В конце 1980-х годов власти приняли решение выделить деньги на реставрацию замка Курисов, которая должна была начинаться в 1990 году. Но все изменилось 22 июня 1991 года. Той летней ночью была страшная гроза, во время которой молния ударила в замок, и он полностью сгорел.

Более 20 лет прошло со дня разрушающего пожара. Замок частично сохранился, но вместо окон – зияющие проемы, нет перил у лестниц, и башни из года в год осыпаются. Интересный факт: от пожара уцелел только герб дворянского рода Курисов, на котором до сих пор явно видны изображения льва, лилий и девиз рода Курисов «Да будет правда!». При посещении усадьбы Курисов я видела большое семейство аистов. В Украине существует примета – дом, в который поселяются аисты, никогда не коснется беда. Хочется верить, что усадьба Курисов действительно будет сохранена для будущих поколений. А мы, изучая историю Украины, не будем забывать о том, что нас окружает – история родного края, которую нельзя терять.

*Даша Уваева. 8-Б класс*

### Первое место в конкурсе 7 чудес Украины – замок Любарта в Луцке.

Наш путь к замку начался утром от вокзала в Луцке. Мы могли поехать на троллейбусе, но решили идти пешком приблизительно 3 км. Неожиданно мы оказались у большого парка-мемориала, где стоят памятники героям всех войн, которые были в нашей истории, памятник ликвидаторам аварии в Чернобыле и, совсем новый мемориал – памяти Небесной сотни.



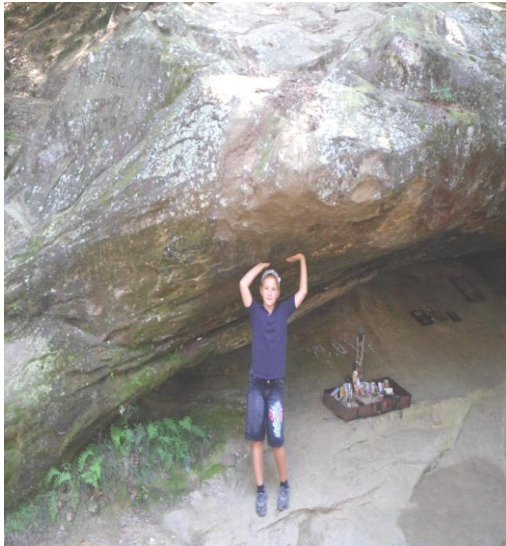
Дальше мы вышли на большой проспект, спустились по лестнице, чем-то похожей на нашу Потемкинскую, только очень маленькую и с фонтанами, и оказались в чудо-парке. Там был свой сказочный замок, много площадок, много сказочных героев, корабль на реке. Парк очень большой и красивый.

Наконец мы пришли в крепость. Замок очень хорошо сохранился потому, что его качественно строили. Много лет на замковом дворе пасли коров, и только сам дворец князей местные жители растащили себе на дома. Мы облазили замок со всех сторон, были в музее колоколов и книги, смотрели на старинные орудия. Позже экскурсовод повела нас в главную башню замка – башню Любарта. Вообще-то, замок строили 3 литовских князя, но Любарт начинал его строительство, при нем построили Въездную 30-метровую башню. Тогда в замке служили 530 воинов и слуг, но жили они не в замке, а за его пределами. Сам замок был построен на острове, и с трех сторон его защищали болота. Потом литовские князья построили оборонные сооружения и с единственной стороны без болот и назвали их Окольным замком. В Окольном замке сохранились соборы, костел, синагога, дом, где жила маленькая Лесья Украинка, и дерево, под которым она написала свой первый стих. Мы провели целый день на ногах, но было так интересно, что усталости не было. Обрато к вокзалу мы шли по бульвару Леси Украинки – он пешеходный, как наша Дерibasовская.

Вечером мы бросили монетку и сели в поезд. Пока Луцк, до новых встреч!

*Ткач Андрей 5-В класс*

### Манявские чудеса



Хочу поделиться своими впечатлениями о Манявском ските и Манявском водопаде, которые находятся в селе Манява Ивано-Франковской области. Мне не было понятно, что означает слово «скит», но экскурсовод объяснила, что Манявским скитом называют мужской Крестовоздвиженский монастырь, который является памятником архитектуры аж XVII века. Слово «скит» означает уединение, и потому на территории монастыря проживают монахи, которые не выходят за его пределы. Этот монастырь появился еще в 13 веке, но несколько раз разрушался, то турками, то татарами, но снова отстраивался. Здесь есть много старинных деревянных и каменных построек: трехъярусная башня с воротами и колоколом; двухъярусная оборонительная башня и пятиъярусная Высокая башня. Кроме того, нам показали подземные ходы, которые ведут в горы. Но, еще более необычное нас ожидало впереди!

Мы отошли чуть от монастыря, и подошли к пещере, которая была похожа на огромную каменную нишу. Это было жилье первых монахов. Здесь есть Блаженный камень, а возле него ручей с целебной водой, которая лечит от различных болезней. Еще есть легенда, что прикасаясь к Блаженному камню, нужно загадывать желания, которые обязательно исполнятся.

После этого мы сели в автобус и поехали к еще одному чуду села Манявы – Манявскому водопаду. Дорога к водопаду была очень красивой, т.к. мы ехали в каньоне, по которому течет река Манявка, от которой питается водопад. Вообще, к водопаду обычно туристы идут вброд, приходится перепрыгивать по камням. Но это лето было засушливое, воды в реке было меньше обычного, да и водитель подвез нас почти к самому водопаду. С Манявским водопадом тоже связано много легенд. Так, местные жители рассказывают, что возле водопада водятся нимфы и нявки, и если здесь остаться на ночлег, то можно услышать их пение, но к водопаду в это время нельзя приближаться, потому что можно погибнуть. Манявский водопад поразил меня своей красотой еще больше. Его высота до 20 метров, и вода падает несколькими каскадами. Рядом с потоками воды образуется озеро, в котором все хотят искупаться, т.к., по местной легенде, оно омолаживает. Мы тоже искупались в воде водопада и сделали много фотографий. Путешествие мне очень понравилось, и я обязательно хочу опять побывать в этих местах, что и вам советую!

*Ковалев Игорь, ученик 5-В класса*

### Моє хобі

Люди різні, і у них різні захоплення. Моє хобі – дайвінг. Дайвінг дозволяє людині перебувати під водою. Це захоплення мені передалося від батьків. Тато і мама пірнають з аквалангом і показали мені запис. Я загорівся цим заняттям.

Під час подорожі до Єгипту я побачив оголошення про занурення в Червоне море. Хоча діти можуть занурюватися з 12 років, я пройшов гарно підготовку, і мені дозволили опуститися під воду в 8 років. Мені одягли гідрокостюм, кисневий балон розрахований на одну годину, маску, ласті, пояс з грузилами. Зі мною був інструктор, він допомагав зорієнтуватися під водою.

Яка це краса! Вода блакитна, тепла, відчуття, що ти ніби на іншій планеті. Корали різнокольорові, риби таких яскравих кольорів, що здається їх розфарбували чарівними фарбами. Черепахи, медузи, морські зірки, скати – це тільки половина тих екзотичних мешканців солоної води Червоного моря, які я побачив. Відпустка закінчилася, ми повернулися додому. Я цілий рік чекав літа і можливості занурення під воду.

Влітку 2015 року я занурився у воду Середземного моря на березі Анталії. Мене здивували різноманітні хижі корали, ядовиті морські їжі та мурени.

Потрібно себе контролювати, щоб не торкатися нічого. На пам'ять про чудові миті я фотографувався і вів зйомку, щоб протягом року згадувати неймовірних мешканців моря.

*Карабун Марк, 3-А клас*



### Сборная Украины, продолжение следует?

В последнее время, проходя по школьному коридору, редко услышишь, чтоб кто-то обсуждал футбол. Не интересно? Нет, скорее неприятно. Неприятно обсуждать упадок национального чемпионата и проигрыши сборной. А ведь еще во время проведения Евро-2012 в Украине мы ощущали атмосферу футбольного единства, осознавали себя как могучую футбольную державу. К сожалению, сейчас мы такого не наблюдаем. Вполне логичным и закономерным кажется тот факт, что сборная Украины опустилась в рейтинге ФИФА до 29-й позиции.

Сильным моральным потрясением для команды и болельщиков послужила цепочка досадных и, откровенно говоря, несправедливых поражений:

1. Проигрыш Испании на выезде (1:0)

2. Проигрыш Испании дома (1:0)

3. Проигрыш Франции (3:0), после победы (2:0) в Киеве. А ведь это был матч за выход на чемпионат мира!

Команда упала духом, но, тем не менее, достойно провела отборочную стадию Чемпионата Европы 2016 года.

Пожелаем нашей сборной успехов на ЧЕ 2016, ведь мы страна Лобановского и Блохина, Беланова и Шевенко, страна, которая помнит своих героев и ожидает от нынешнего поколения игроков не меньших свершений.

Делом чести для наших игроков является преумножение и достижение новых побед.

Что ж, пускай 2016 год футбольной Европе запомнится в желто-синих тонах.

*Регера Денис, 9-Б класс*



**Моя домашня тварина**

У мене в акваріумі є вісім рибок. Я їх дуже люблю. Мені подарував тато, коли я приїхала зі спортивного табору. У рибок акваріум з замком та камінчиками. Також у мене є папуга Адам. Він у нас вже давно. Мені його подарували батьки на день народження, коли мені виповнилось п'ять років. Я його дуже люблю. Коли Адам кричить, рибки починають швидко плавати та хвилюватися.

*Войтенко Аріна, 3-В клас*

Мій домашній улюбленець – папуга Гоша. Він дуже красивий, жовтий з блакитним животиком та чорними плямами на голові та крильцях. Цього папугу подарували мені батьки. Спочатку йому було все нове та незнайоме. Він не міг звикнути до нової оселі. Був наляканий, сидів в клітці, а коли вибирався з неї, завжди вривався в стіни. Після таких перельотів він не міг знайти кімнату де стояла його клітка.

Через деякий час Гоша повністю освоївся в квартирі, і зараз почуває себе в ній справжнім господарем.

*Запорожець Микита 3-В клас*

**Смилівець**

У бабусі поселилось кошени. Його назвали Пушок. А у садку біля хати у будці вже дев'ять років жив великий пес Барс.

Дуже зацікавила Пушка ця хатинка для собаки. Кожного дня він ходив біля неї, приглядався, але не наважувався зайти. І ось одного ранку я помітив нашого Барса, який з тривогою дивився на свою будку і не заходив в неї. В будці, як справжній господар, був Пушок. Він задоволено ходив з одного кутка в інший і навіть не збирався виходити.

Мабуть, це мале кошени підкорило собаку своєю хоробрістю, бо з того часу вони стали найкращими друзями. А Пушок тепер постійно спить з Барсом в будці.

*Піть Роберт 3-В клас*

Мій котик Гаррі дуже любить грати у футбол з м'ячиком – пригунчиком. Коли я йому кидаю м'яч, то він за ним біжить та стрибає дуже весело і високо. А ми дуже сміємося. Одного разу м'яч застрибав до вікна, а на вікні сидів котик, такий же риженький, як наш Гаррі. Ми Гарріку відкрили вікно, та вони почали знайомитися. Потім, через деякий час, наші котики почали грати. Ми дізналися, що цей кіт бездомний, і ми його почали підкормлювати.

*Кіловата Анастасія 3-В клас*

Моя улюблена тварина-це моя черепаха. Мешкає вона у моєї бабусі у ставку. Звуть її Тортіла, вона належить до виду мексиканських красновухих черепах. Більшість часу вона проводить у воді. Тортіла дуже любить їсти рибу.

Коли ми з дідусем чи татом їздимо на рибалку, завжди пригощаємо Тортілу свіженькою рибкою.

Одного разу Тортіла зникла зі ставка, і її не було декілька днів. Як ми не шукали її, знайти не змогли. І ось, коли я грався у саду, я випадково натрапив на неї. Вона, мабуть, заблукала, я вирішив допомогти бідній тварині і віднести її до ставка. Я схопив її та поніс, але не врахував той факт, що цей вид черепах є хижим і її «дзьоб» був розташований прямо біля мого живота.

Черепасі явно не сподобалось моє до неї ставлення, і вона дуже боляче мене вкусила за живіт. Тепер я знаю, якою стороною до себе треба носити черепах.

*Залєвський Федір 3-В клас*

Мій домашній улюбленець – наша собака Бакс. Він мій друг. Хоча він вже старенький, йому 11 років, але він дуже веселий та рухливий.

Бакс полюбляє гуляти в парку Перемоги з татом та зі мною. Коли нас немає вдома, він нас чекає, а коли ми повертаємося, Бакс дуже нам радіє і виляє хвостом. Мій песик любить, коли я йому чешу за вушком, і я це роблю якомога частіше. Ми всі його дуже любимо, та він відповідає взаємністю.

*Ніколаєва Дар'я 3-В клас*

У кожного, мабуть, є домашні тварини. У мене є кіт, якого звали Кузя. Я дуже люблю спостерігати за ним, особливо коли він грається. А грається він часто! З м'ячиком, папірцем, прив'язаним до нитки, деталями від конструктора. Але найулюбленіше його заняття – дивитися на воду, що тече з крану. Він кумедно торкається лапкою води і голосно муркоче.

*Лебеденко Максим 3-В клас*